

цкаго и Острозского православного, и ихъ милостей господиновъ отцовъ и братій капитулы монастыря печарского киевского нижей менованныхъ, што ихъ милость на прозбу мою учинити руки свои подписати и печати приложить рачили. Писанъ въ монастыри Михайловскомъ дерквы золотоверхое, въ Кieve мѣсяца марта 1-го дня 1631, року.

Внизу тестамента находится печать митрополичья (съ изображеніемъ Архистратига Михаила) и собственноручная подпись И. Борисковича: *Исаакій Борисковичъ, смиренный Епископъ православный, Блжститель митрополиі Киевской рукою власною.*—Помѣщенный документъ впервые напечатанъ былъ въ 21 № *Кіев. Епарх. Вѣд.* за 1863 г., но не вполне исправно. Подлинникъ, съ котораго мы печатали тестаментъ, хранится въ церковно-арх. музеѣ при Кіев. дух. Академіи.

LXXII.

Письмо польскаго короля Сигизмунда III, въ которомъ онъ приказываетъ кіевскому воеводѣ Тышкевичу проплатствовать избранію на кіевскую митрополию случнаго протопопа А. Мужиловскаго и отобрать отъ православныхъ Кіево-Михайловскій златоверхій монастырь.

1631 г. іюня 23.

Wielmożny uprzejmy nam miły. Mamy tę wiadomość, iż Borecki pseudomitropolit Kijowski w tych dniach umarł, po którym niejaki Mużyłowski protopopa Słucki, żonę porzuciwszy, usiłuje być Metropolitą. A iż nam y Rzeczy Pospolitey wiele na tym należy, żeby człowiek iaki niesforny y buntownik na to miejsce przez kozaki wszadzony nie był, któryby ich potym buntował y przeciwko katolikom y unitom poduszczal, tedy zdało się nam o tym znieść z Uprz. Wasz. iako tam tego miejsca wojewodą, y który powagą, dzielnością y potęgą swoją wiele w tey mierze dobrego sprawić mozesz. Naprod tedy pilnie Uprz. Wasz. żadamy kozakow napominać,

aby mimo wolą i podanie nasze Metropolity sobie nie kreowali, gdysz nam podawanie iego należy według prawa naszego krolewskiego y ustaw koronnych, y będziesz w to Uprz. W. powagą y rostopnością swoją tak potrafić, aby pomieniony Mużyłowski iako się znać na to napiął Mitropolitą nie został, a ni inny, któryby mog tam mieszać y turbować. Po tym także zadamy, żebyś Uprz. W. monaster Świętego Michała Złotowerecki nazwany, w którym zmarły Borecki rezidencją swoją miał, w posessią swoją wziął y trzymał dotąd poki Ihumena podamy, iakosz podać umysliliśmy wielebnego Hermana Tyszkewicza, zakonnika S. Bazylego, pokrewnego Uprsz. waszey, na ktorego iusz ten klasztor Uprz. W. odbierz y trzymaj aż go sam za przywileiem naszym obeymie. Masz tego iednak Uprz. W. przestrzegać, żeby się tym postępkem przyczyna nie dała do rozruchu iakiego między kozakami. Co dzielności y rostopności Uprz. W. poruczamy. Ktoremu zatym życzymy dobrego od Pana Boga zdrowia. Dan w Warszawie d. 23 czerwca. Roku 1631.

Cedula o tymże.

Ieśliby kozacy Monaster ten w posessią swoją wzięli y gromadą iaką tam mieszkali, tedy Uprz. W. przestrzegay tego, aby w odbieraniu nie przychodziło do iakiego krwie rozlania, a za tym y do porzuszenia kozaków y wszystkiey ukrayny; w uwaszeniu Uprz. W. pilnie poruczamy, abyś to z iaką naiwiększą ostrożnością odprawował, nie przywodząc rzeczy do iakiego zamieszania.

Из рукописи, находящейся съ Императ. Публ. Библиотеки, подъ заглавіемъ: Acta cancellariatus Regni Polon. (Разн. IV. № 104. in fol., лис. 341).

Примѣчаніе. Въ архивѣ греко-уніатскихъ митрополитовъ при св. Синодѣ находится (подъ № 79) письмо (отъ 7 іюля 1631 г.) подканцлера литовскаго Карла Сапѣги къ уніатскому митрополиту Рутскому, гдѣ, между прочимъ, тоже упоминаетъ.

ся о стараніи латино-униатской партіи возвести на праздную, по смерти Борецкаго, Кіевскую митрополию и Кіево-Михайловское игуменство лицъ, расположенныхъ къ униі. „Z storony (читаемъ здѣсь) postanowienia nowego Metropolity schismatycznego w Kiiowie, wyszły już ode dwóch niedziel listy od krola jego M-ci do Iego M-ci pana Woiewody Kiiowskiego, aby temu zabiegał. Archimandrietwo też Iego K. M. temu oycu Tyskiewiczowi, za którym W. M., moy miłościwy Pan, pisać raczysz, conferował. Day Boże, aby to do effectu przyszło. Rozumiem, że te listy prosto do Kiiowa poniesiono“. Въ концѣ письма находится по означенному дѣлу еще слѣдующая приписка: „Pominales mię W. M., moy mił. Pan, pierwey pisanem swoim z strony tego archymandrieta y Mitropoliey; a ja bym był przedziey prosto te listy do W. M., mego mił. p., derigował“.

LXXIII.

Письмо запорожскихъ козаковъ къ Гнізненскому архіепископу съ просьбою объ избраніи на польскій престолъ королевича Владислава и о возстановленіи нарушенныхъ правъ православной церкви.

1632 г. іюня 3.

Przeoświecony Miłościwy Oycze, Panie y Patronie nasz miłościwy.

Naniszę posługi swe Rycerskie w miłościwą łaskę Swiatobliwości naszego miłościwego Pana i Patrona pilne zalecamy.

Wziawszy wiadomość z uniwersału Swiatobliwości W. M., naszego miłościwego pana, o smierci krola iego mości, pana nam peknie wiele panującego, który nie tylko nas iako własnie swoje woysko Zaporowskie, ale Państwa dosyć wszerokości hojnie wiernych poddanych w sierotstwie zostawiwszy ciężko żałosnych. Bowiem ieżeli członek ieden boleie, drudzy też z nim boleść cierpią, a coż więcey gdy głowy wszystkim członkom niestanie y insze przy ney zwlec muszą. Nam że głowa generalna świę-